

Locuintia Redactorului:
si
Cancelaria Redactiunii:
e in
Strat'a Morarilor Nr. 13.

Scrisorile nefrancate nu se vor primi decât numai de la corespondenții regulari ai „Federatiunii“
Articlii trămași și nepublicați se voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Marti-a, Joi-a, Sambăt'a si Dominec'a, demanet'a.

Pretinu de Prenumeratiune:
Pre trei lune . . . 4 fl. v. z.
Pre siese lune . . . 7 fl. 50 cr.
Pre anul intregu . . . 15 fl.

Pentru Romania:
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre 1/2
de anu, — si 1 galb. pre 1/4 de anu.

Pentru Insertiuni:
10 cr. de linia, si 30 cr. taps'a timbre pentru fiecare care publicațiunea separatu. In locul deschisului
20 cr. de linia
Unu exemplar costă 10 cr.

Pest'a, 4/16 mai 1868.

Frății de cruce, aliați contra poporeloru Austriei, începu a se uită cordisii unulu către altulu, mai multu decât ori candu de alta data. Fractiunea nemțiesca translaitana începe a-si bate pieptulu cu veemintia, caindu-se amaru pentru tergulu inchiaiatu cu fractiunea cislaitana unguresca, pre contulu majorității poporeloru Austriei de odiniora. Între altele, diurnalul „Vaterland“ gemic de articlii contra dualismului, contra Ungariei si contra lui Beust. Elu spune că pan' acum eră de creditia, că partit'a lui Deák va tienă strinsu de legile din 1867 si nu va merge mai departe nici cu unu pasu; acum'a insevede că s'a insielatu. Partit'a de la potere d'in Ungaria inca scutura la ultim'a legatura, care mai tiene monarcia la olală, si a carei deslegare ar' avă pentru imperiu urmările cele mai triste, partit'a lui Deák inca se acatia de legatur'a — *armatei*. Nemișiu insielatu, precum areta, in presupunerile sale, vede, că impartărea armatei ar' fi cca d'in urma lovitura a monarciei, ar' fi corun'a dualismului.

Ungurulu si filo-ungurulu respunde nemțiului cu *paritatea* si cu *unctatea si comunetatea monarcului*, in care vede tota legatur'a Cislaitaniei cu Translaitani'a, mai deducandu apoi de aci, ca corolariu, necessitatea aperarei comune, in afara. Intr'o dispută atâtă demomentosa, firesce, gatandu cu argumintele, recurge si una parte si alt'a la — amenintări. Asie d'in partea unguresca se striga nemtilor, că, daca acestor'a li-ar succede a impiedecă infinitarea armatei unguresci, urmarea ar' fi: triumpharea partitei extreme d'in Ungaria, — séu vorbindu mai la intilelesu: revoluția. Credemu că mai chiaru nu se poate vorbi, pentru ca să pota intielege si nemțiului celu mai pre ocupat de credint'a: că fără unguru, a pus'o imperiul de mamaliga! Si noi? Noi am dorî frățiloru unguri implenirea toturoru dorintielorloru loru, dorire-am cea mai perfecta libertate a patriei, carea este si a nostra ca si a loru, pentru care am sangeratu si noi ca si ei; dorire-amu să aiba Ungaria (cum o intielegem noi) tote atrăbutele — nu ne pasa a unui statu poternicu si fericiu, — ince tote aceste-a le-am dorî numai atunci, candu am vedè si am fi convinsi, că ungurii sciu respectă si libertatea altora, numai atunci candu ungurii ar' recunosc drepturile altoru tiere si natiuni, asie precum voiescu ei ca altii să le recunoscă si respecteze pre a le loru, numai atunci candu ungurii, sciindu aprițiu frățiatea nostra si simțiul de deputate alu natiunei romane, voru recunoscă autonomia Transilvaniei si ne voru asecură cea mai perfecta egale indereptătire natiunale, — pana atunci ince, pre langa tota bunavointă, patriotismul si iubirea frățiesca ce o pastrămu frățiloru unguri, nu potem să le dorim nimică d'in cele atinse, cu atâtă mai putieni să colcerămu pentru castigarea acelor, si astă d'in simpl'a si naturalea causa, ce nu ni-o va luă nimeni in nume de reu: că este cu nepotintia, si nime nu poate poftă de la ca să dorim *intarirea asupritorilor nostru*. Vorbim destulu de sinceru si de chiaru ca să ne pota intielege frății unguri, cărora li mai aducem aminte că asie simtiesce marea majoritate a poporeloru, asie simtiesce tote natiunile asuprite d'in Austria dualistica. Deci si in casu, candu ungurii ar' capetă armata unguresca, ori cătu de mare, să nu-si faca ilusiuni, că prin ace'a voru face Ungaria mai fericita. Nu, nice decât, — pre unu tempu ore carele voru potă terorisă pre cei asuprati, pote, eu mai multa usioretate, ince fericirea Ungariei numai prin indelulirea natiunilor cari o compunu, se poate ajunge. Intre aceste natiuni cea mai respectabile este natiu-

nea romana. Indelulirea ei este autonomia Transilvaniei, diet'a ei propria, ca de a casa să se pota intielege despre afacerile comune ce le are cu altii, egalitate natiunale, si nimica mai multu. Eca, frati unguri, vearetămu si astă-dicalea, pre care poteti promova binele patriei. Calea, pre care mergeti voi, e periculosă, si respunderea va cădă pre grumadii vostru.

In siedintia de luni a corpului legalativu d'in Francia s'a continuat desbaterea budgetului lucrărilor publice. In cele doue siedintie mai d'inainte, au vorbitu 23 de oratori, caroru-a ministrul li-a respunsu si a aprobat observatiunile facute de ei. Foiele ince, de presinte, nu se occupa intr'atât'a de discusiiile corpului legalativu, cătu de caletori'a imperatului la Orleans. Imperatul fiindu in Orleans, atinse numai una data, in vorbirea sa, politic'a esterna intonandu pacea, si animandu pre lucratori ca, folosindu-se de ea, să desvolte industri'a. Ce s'atinge de primirea imperatului, tote foiele scriu unanimu, că a fostu forte caldurosa. Ince mai insemnatu obiectu alu discusiiilor d'in Paris, decât caletori'a imperatului la Orleans, este miser'a sorte a Algirului. Acolo, miser'a se latiesce d'in dî in dî. Tota cercuлатiunea a incetatu. In porturi, dreptu că se află cantitate mare de bucate, si pentru aceea nu suferu colonistii francesi, dara suferu bietii arabi, cari nu au numerariu, ca să-si cumpere pane. In tienuturile, cari se cultiveaza, semenaturele sunt pazite, prin militira, ince poporulu, necagitu de fome, navalesce totu-si, si rapescetotu ce pote. Ince si in orasie este periclitata securitatea averei, francesii sentescu una amaretiune nespusa pentru acést'a si acusa pre dregatori d'in causa că nu procedu cu mai multa energie pentru delaturarea acestei calamități.

Transilvania.

Blasiu, 10 mai 1868.

In afacerile baserecesci.

A retunde corespondint'a oradana d'in „Fed.“ N. 56, ar' fi a combate ultramontanismul de firu in Peru; ar' fi a restornă asertele, pre cari acea factiune prăpotintă in baserec'a apusana si-baseza domnia' a nerestrinsa asupr'a credintiosiloru săi, — ar' fi a curat' staululu lui Augia. Acest'a lucru nu e de colonie unui diuariu, si chiaru de ar' fi de ale vre-unui, fără indoiala de ale „Fed.“ nu este. Pentru că publicul acestui diuariu, dupa convingerea nostra, a alesu de multu intre asertele acele impreuna cu starea conforma loru, si intre contrariul acelor-a.

Deci noi intru cele urmatorie ne vomu restringe numai la retunderea acelor invetiature oradane, cari atingu de a prope baserec'a nostra si suntu de interesu practicu pentru lectorii acestui diuariu.

1. „Prin unire baserec'a nostra s'a inaltiatu la decoru, episcopatele s'au inmultit, si s'au constituitu in privint'a organica.“

Adeverulu e in epistol'a lui Clain, unde dice: „scaunulu acestu-a fusese Archiepiscopescu, si s'a facutu episcopescu.“ Că ambițiunea archiereilor apusani n'a potutu suferi, ca baserec'a nostra să aiba metropolit in tieră acea, unde ei aveau numai episcopu. Deci metropolitul romaniloru capetă de la Leopoldu diploma si de la pap'a bula de episcopu si făcă aruncatul sub papucul jesuitiloru. Un'a la mana, dle oradane. — Dupa ace'a preste unu seculu si mai bine, candu ultramontani apusani si absolutismulu vienesu nu mai potă suferi deceptulu de alegere nece restrinsu, cumu-lu aveam in dieces'a Blasiului; candu acei doi frati buni voiau a sterge chiaru si memor'a institutiunilor baserecei nostre ca nu cumu-va custandu memor'a ace'a să mai capetămu vre-o data pofta de ale restatori: si adusera aminte de masim'a „divide et impera“, si dieces'a Fagarasiului, ce tieneă pre toti unitii Ardeliani adunati la unu foculariu, se resipi fără intrebarea sinodului i.e.i. De la manoper'a acesta sperara incetarea deceptului de ale-

geră in baserec'a nostra si ajutorie nemarginite intru motocosirea disciplinei proprii acestei basereci. Si tote le-au mersu de minune, celu pucinu la parere. Că Eppi de la Gherla si Lugosiu nu mai suntu alcesi, si episcopulu de la Orade protesteza cumplit, si cu protestul său impedece pre metropolitul de la tienera sinodelor dupa daten'a baserecei sale. Eca alu doilea castigă pretiosu, ce resultă d'in restatoriua metropoliei si inmultirea episcopatelor. Mai de multu episcopulu d'in Blasiu nu era legatu cu nodature de aceste, deci-si tieneă sinodele diecesane fără de a se fi prelucratu materi'a loru in cele provinciale, si conclusele sinodelor blasiane se puneau in lucrare fără de a fi intrebatu cine-va pre la nu scimu căte icone. Ci asiè nu era bine pentru ultramontani. — Apoi de constituirea organica a baserecei nu mai vorbiti pentru Ddiu, că prea ve espuneti risului.

2. „Uniunea ne-a aperat de grecismu si slavismu.“ Nu desputămu, in cătu e adeveratu assertulu acestu-a, de si in părțile, pre unde suntu uniti, nu am audîtu să fie fostu ore-candu periclu de grecisare. Ci numai apelăm la sangele romanu, ce bate si in vinele domnilor oradani si a tota prasila loru, si-i rogămu, să nu sufere a se răpi de ambiciune si dulcetă poterii netiermurite la nemiciea vietii sinodali, că lucrarea loru are consecenia fatală: séu nemiciea santei uniuni intre romani, séu unu altu . . . ismu dupa impregiurările tempului multu mai periculosu, ca tote . . . ismurile, căroru amu fostu espusi pâna aci *).

3. „Corespondintele blasianu dice, că baserec'a romana ar' fi despatica si cea grecesca democratică.“ Unde amu disu noi acést'a? Candu amu afirmatu noi, că baserec'a grecesca e democratică? Amu promenit uoi macaru numele ei, său pre alu democraticei? Nu si éra nu. Adeverulu e, că noi amu vorbitu de baserec'a nostra a romanilor d'in Ardealu si amu sustinutu, că e baserec'a sinodale si nu e episcopală, ca si a catolicilor dupa invetiaturele ultramontane.

Deci tota argumentatiunea illui oradanu cade, fiindu basata pre unu supozitudo falsu, prin urmare debilu ca si lutulu, pre care radiemă statu'a lui Nabuchodonosor. Si chiaru dauna, că nesci arguminte asiă tari, ca si cele luate de la titulatur'a papei „Servus servorum Dei“, si „Evlogeson Despota“ cu care grecii să fie apelandu pre episcopulu pontificante, asiă pucinu probeza pentru producentele loru, dlu oradanu. D'in contra acele argumente pentru noi probeza forte multu. Că ele areta forte la murit uoi suintă oradanului de a mistifica pre omenei. Ci fia incredintatiu, că nu-i va sucede. Totalumea seie, ce are să tienă despre „servus servorum Dei“. Spre acă e bunu jesuitismulu, ca să măscă lucru. Dara cine are ochi, intorce icon'a si pre alalta parte si cauta dupa creerii ei. Avemu unu archiereu cu budie dulci, vîrsu plangurosu, maniere atrăgătoare, liberalu. De ce? ca mai pre nesemtite să pota sterge acele pucine urme de libertate baserecesca, ce bieta se mai află pre a acolo. Cugeta cine-va, că lumea nu precepe? — Evlogeson Despota! inca probeza chiaru in contr'a duii oradanu. Pentru că in cărtile rituale ale grecilor nu numai episcopulu se apelează „Despotes“ ci si celu d'in urma preutu. Cine vre, să se convingă despre acést'a, deschidă liturgia S. Ioane Gura-de-auru si va afă de căteva dieci de ori, că diaconulu se adresează către preutu (ho hiereos) numindu-lu „Despotes.“ Deci deca d'in numirea acesta s'ar probă-se ace'a, ce va d.o., adeca despotismulu baserecei orientali, atunci poterea ace'a despottesca s'ar manifestă esistându in man'a episcopiloru si a preutiloru, nu singuru intru a episcopiloru, cumu voiesc d.o. a deduce d'in Evlogeson Despota!

Dara nimicu nu si se pare mai curiosu in tota argumentatiunea oradana ca „dute la Siagună si-ti va spune, că baserec'a loru e aristocratică.“ Ne inderepta adeca la Es Sa b. Siaguna, pentru că scie d'in capulu locului, că nu vomu merge. Es. Sa petrece in Pest'a, care cetate acumu e mai de parte, ca ori-candu, de toti romanili buni d'in Ardealu. Apoi blasianii pana acumu,

*) Magyar gör. egy. püspökség. — Mai trebuie ve si alte probe?

lauda Domnului! nu am fostu numerati intre romanii rei. Spre argumentu, că ce pucina e tragerea spre locul acelu-a, sierbesca fapt'a, că uniculu blasianu, ce a fostu deuna-di pre a colo, dupa ce a vediutu cumu mergu lucrurile, s'a reintorsu si siede a casa. Deci nu vomu merge la Siaguna, că nu avem u doru de Pest'a. Dara nu vomu merge nice d'in cauza ace'a, că „asserenti incumbit proba.“ Merga d. o. si scotia dechiaratiune respicata de la Esc. Sa. Pana ce nu avem la mana documentulu acestu-a, nu credem nice legati, că Es. Sa b. Siaguna s'ar fi marturisindu de despotulu bascrecei sale. Si avem cuventu de a nu crede, pentru că in sinodele baserecei neunite d'in Ardealu in anii trecuti s'a facutu una pornela, ce indereptatiesce la sperari pentru restatorirea constitutiunalismului besercescu.

4. „Neharnici'a metropolitului a impede catu tienerea sinodelor, — episcopulu oradanu a esoperat facutate de a tieni sinodu provinciale, — eppulu oradanu a pregatit unu substratu pentru consultariile sinodului, a unui sinodu care se pastreze institutile nostre disciplinare.“ Cate lucruri frumose, cate laude pompose, ce sperari dulci pentru restatorirea sinodelor, daca eppulu oradanu asie multu se incorda pentru ele! Dara secar'a e dupa caru, nu ve bucurareti inainte de tempu. D. o. ne spune, că in sinode nime nu are votu decisivu, de catu episcopii. Si cu acesta a disu totu, ce se pofta pentru a ne strică apetitul.

Eppulu de la Orade voiesce sinode, pre cumu se tien asta-di in cate una diecesa apusena: se aduna preutii in giurulu episcopului, cei d'antai vorbescu, cestu d'in urma decide. Acă e tota scofela. Spre ce suntu bune estu felii de sinode, daca nu singuru spre a sierbi episcopului ocasiune binevenita spre a pota cunoase preutii cu idee mai liberale, ca se scia, de cine arc a se feri, candu face promisiuni? Ne indoim forte, că preutii d'in diecesele nostre voru suferi a se jocă cu d'insii in modulu acestu-a.

Sinodele, in cari numai eppulu se aiba votu decisivu, in beserec'a nostra suntu necunoscute. Deschideti actele sinodului in care s'a facutu unirea, si veti afla protopopii suscrisi alaturea cu metropolitulu. Deschideti actele sinodului romanilor uniti de la 15 maiu 1738 si veti vedea, că sinodulu a facutu concluse in absentia episcopului, ma si unele conditiuni a pusu acestui-a. Adaugeti, că in cate sinode s'a tenu la noi, nu s'a audiu, se fia statu inainte cine-va cu pretensiunea, că singuru eppulu are votu decisivu. Apoi inchiaiatu in butulu a tote

ESSO R'A.

Poesiele lui Andreiu Muresianu

(de Ar. Densustanu).

(Vedi nr. Fed. 62, 65, 66, si 67.)

III.

In articolii precedenti am aratat istoriculu ideelor, cari si-au afisatu spresiune in poetulu nostru. Amu vediutu ce influintia a esercutu poetulu a supr'a starei politice-sociali a romanilor, si peste totu a supr'a desvoltarei spiritului national, a supr'a convictionilor si aspiratiunilor romanilor. In fine analisaramu meritul relativu alu poesielor lui.

Ori-ce opera o poti analisa pasu de pasu, sru de sru, si cu cea mai mare justitia, si cu tote aceste-a cetitorulu pota se nu scie, că ore oper'a in generalu luata, este buna seu rea, seu care este in securtu parerea criticului despre opera seu autoru. — Dreptu aceea critica unei opere, pentru a fi chiară, si completa, pe langa o analise partiale, amerunta, trebuie se considera oper'a si d'in o perspectiva generale, va se dica, s'o puna totu d'odata in cumpena si s'o cumpenesca. — Acesta voiu a face in acestu capitolu cu poesiele in costiune.

Goethe a disu, că adeverat'a poesia lirica trebue se fia ocasiunale, pentru că cea luata numai asie d'in aeru, nu plasese nimicu.

Se chiarificamu inse mai antai conceptulu ocasiunei pe terenulu poesiei. Adeverat'a poesia lirica, in sensu strictu, nu poate nasce nisi odata d'in precugat, d'in intentiunea de a face; ea nasce nevoluntariu, in unu momentu. — Sentiementulu, ce o petrunde, se versa totu in unu momentu, si numai comunicarea acestui sentiementu cu lumea esteriore cere unu tempu ore-care, pentru că este imposibile a se efektua in aceea situatiune momentana. Acestu momentu seu situatiune momentana insemenzea ocasiunea lui Goethe. Este cu totulu indiferinte, unde si-asfa poetulu acestu momentu, d. e., pe virful unui munte, pe o vale frumosa, pe malurile unui riu, candu si-a vediutu amant'a, candu bea la vinu, s. a.; totu atatul de indiferinte este si aceea, daca acesta ocasiune este reale, seu imaginata, destulu că acestu momentu este o poesia, in care poetulu depinge fugitivu viet'a lui interiore d'in acelui momentu, viet'a adeverata, er' nu simulata.

D'in acesta scurta analiza a conceptului ocasiunea resulta de sine, că a luă o intemplare esteriore ipso facto dreptu ocasiunea seu caus'a de a face poesia, pote fi ori-ce alt'a numai adeverata poesia nu.

Aici mai totu deun'a sentiementulu poetului nu are ni-

aceste: preutii au numai votu consultativu, si dicit: acesta e starea legala a baserecei nostre.

Vedi, asa ne ratiucineza d. oradanu si sustratul, la care se provoca. Era apoi candu ne-au spusu si „cumu-că episcopulu e respundietoriu in aintea lui Ddieu si cumu ar pota elu portă acesta respundietate, candu ore-care majoritate cu votu decisivu l'ar sili in contra convingerii,“ — cugeta, că ne-au sfematu de totu.

Intru adeveru, argumentulu pare forte logicu. Cumu va pota eppulu respunde in aintea lui Ddieu pentru pastorirea sa, daca va fi supusu majoritatii sinodali? Si totu-si elu are doue scaderi, cari de totu despoterescu.

Scaderea antai este, că eppulu e respundietoriu si in aintea omeniloru despre tote lucrările sale, prin cari atinge pre omeni. De acea potestatea suprema a tuturor staturilor d'in lume se tiene indereptatita a infrenă si pedepsii pre episcopii, ce ar fi lucrat ce-va in contr'a statului. De acea baserecele, adeca credentiosii, se tienu indereptatiti a luă parte la legalatiunea baserecesca si prin canone a preventi abusarea episcopului, ce ar pota face cu protestata lui incredintata. Ci prin tote acestea respundietatea in aintea lui Ddieu nu devine imposibila. Pentru că Ddieu va judeca pre eppulu constitutiunale alu Oradii (de va fi), ca si pre regele constitutiunale alu Tierei unguresci; adeca pre amendoi i va intrebă: gubernatii si au supusii conform legilor? D'in partea acesta dara oradanu nu are de a-si face scrupuli. Tienu-se sinodu, in care preutii inca se aiba votu decisivu, aduca-se legi si se observe acurat, si fia incrementati, respundietatea in aintea lui Ddieu va merge, inca mai usioru, de catu remanendu pre lunga absolutismu.

A doua scadere-i este, că tote regimurile absolutistice, cate s'au datu ore-candu in viet'a politica a poporeloru, s'au folositu multu de argumentulu acestu-a, prin care falsetatea lui a devenitu cunoscuta si la frundia si la ierba. De aci regimurile civile l'au lapeditu, cumu lapeli una custura. Si ne pare forte reu, dle oradane, că D. Ta folosindu-te de clu ti-atribuesci ore-cumu dibaci'a de a ne pota convinge cu una vorba asa-pedesta, — era de alta parte pre noi ne cugeti simpli pana in catu se luamu de bani buni tote conclusiunile, ce vei si facutu.

Tare bine ai lucra, deca ti-ai intipui, că si DTa inca esci aci aproape de pamant, ca nu cumu-va intipindu-te prea intru inaltime, se capeti vertegelu la capu si Orlanus Crisia nomine fecit

miciu comunu cu evenimentulu. Elu canta, pentru că voiesce se cante cu ori-ce pretiu, er' nu pentru că i-vine si trebuie se cante. Aici subiectul seu poetulu nu se identifica cu obiectulu, nu se aprindu si nu se contopescu unulu in altulu, fara ele trecu asa dicundu unulu pe langa altulu.

Pe Muresianu trebucu se-lu numeram in clas'a acestor poeti; deosebirea in natur'a obiectelor ce le trateaza, lu justifica d'in o parte, dar' numai in parte mica a poesielor sale. De acesta natura vorbim mai in diosu.

Poesiele lui, cu forte putene exceptiuni, au unu fundument strictu ocasiunale. Elu se vede a fi semtuitu forte bine acesta, pentru că tote poesiele si-le numesce „o casuinali“ ceea ce Beranger a numit „memoires chantantes.“

In adeveru poesiele lui Muresianu sunt numai suveniru d'in trecutulu romanilor, pe care poetulu le acatia de catu unu evenimentu de dì, narandu-le mai pe lungu seu mai pe scurtu, si fara o legatura intima necesaria, fara fondu seu justificare psihologica.

Analizandu mai incolo natur'a poetului nostru, aflam că elu este unu asa numit poetu imnicu, care adeca trateaza subiecte grandiose, sublime, si totu odata in o forma solemna. Aceste subiecte, la poetulu nostru, sunt de regula: patria seu natiunea si libertatea, er' celealte sunt numai exceptiunali.

Sublimitatea si solenitatea acestor subiecte poetice aduce cu sine, că poetulu nu le poate preface si contopi deplin in sentiementulu său, fara elu romane ore-cum paralizat, orbitu ca d'inaintea unor lucruri, cari sunt mai pre susu de elu, pentru cari anim'a si concepiunea lui sunt pre strimate, si pentru aceea elu se affa fatia cu ele totu-de-un'a in o situatiune admiratoria, contemplativa.

De aici resulta mai incolo, că poetulu in tratarea acestor subiecte purcede in unu modu epicu. Elu desvolta, descrie pe lungu, contemplativu.

Astu-feliu este si Muresianu. — Elu descrie, si desvolta subiectulu pe lungu, si de cele mai multe ori pre pe lungu, si declamatoriu. Poesiele lui contine multu elementu gnomicu seu idee pure abstracte, fara sentimentu. Muresianu nu este unu poetu dotat cu diverse calitati poetice. In poesiele lui nu aflam idee varie, fara mai totu acela-si tornate in forme diverse. Unu eclatant exemplu de repetire a acelor-a-si idee, ca se trecu peste altele, aflam in poesi'a: „Glasulu unui Romanu,“ d'in care cele cinci strofe seu 20 versuri d'in urma, se repetesc si mai pe largu in „Devotamentulu familiei Huzmuzachi“ in strofele 7—12 sau in 36 versuri.

Stilulu este vigorosu, barbatescu, nu totu-de un'a inse si poeticu. De multe ori pre lung'a desvoltare a subiectului, langediesce nu numai impresiunea, dar si stilulu

aqua se potrivesca mai bine DTale, de catu metricei.

In cele ce se referescu la neharnici'a metropolitului Aleșandru, dorere, nu potemu contradice pre deplenu dlui oradanu. Că deca metrop. Aleșandru ar fi fostu cu mai multa energia in cele basereresci, atunci protestulu acel'a impedecatoriu de sinodu nu s'ar fi ivit, s'au ar fi remas fără nice una urmare. Ci asa-i trebue metropolitului Aleșandru, deca a suferit ca episcopii subordinati d'insului, ca la metropolit, se mestece in lucrurile, cari se tienau singuru de elu ca de eppu si metropolit, — acum audia-si, că a fostu neharnicu si inghitia.

(Va urmă.)

Vien'a, in maiu, 1868.

D-le Redactoru! Me astu in placut'a pusetiune a ve anunciată că un'a d'in vechiele si ardintile dorintie ale junimei romane, studiose la institutele mai inalte de aici, s'a realizatu. Sunt ani de candu ne incercam, ne nisiumu si staruim spre a elupta recunoscerea legitima a unei societati-literarie; dar' pana acumu desierte fura tote incercările nostre.

Asta-di dorint'a s'a realizatu, că-ci jun'a nostra societate e recunoscuta. Depinde acum de la zelul si resolutiunea, de la spiritul frathei si alu intreprinderii junimei, cumu si de la sustinerea si imbratisarea tuturor romanilor, ca astu surcelu teneru si jingasiu alu scientiei si infratrei se cresc si aduca fructe. In fine ve rogu se dechide colonele stimuliu, ce redigeti, statutelor societati d'in cestiu, parte spre a o recomenda atentiu si bunavointie publicului rom., parte spre a inchide terenul calumniei lor si cugetelor relc, accloru romani mici la sufletu, cari ar fi dorit ca asta Societate se nu se fia nascutu nici odata.

I. C. Drăgescu.

Statutele societatei literarie-sociale

„Romani'a“

I. Numirea societății și scopulu ei.

§. 1. Aceasta societate literaria-sociale porta numele „Romani'a“ si devisea ei e: Unitive in cugetu, unitive in simtiri!

§. 2. Scopulu societății e literariu-socialu.

§. 3. Spre a ajunge scopulu societății in ambe direcții, membrii se obliga:

a) A inaugura fia-care sera de petrecere cu dechizitii, operate si pertractari literarie, cari sunt a se alege mai cu séma d'in istoria patriei si d'in viet'a sociale a poporului.

Limb'a caracterizeaza deplinu tempulu, in care s'a scriu Aici astănu: pisma, ceasu, truda, prona, oropsitu, jertfa, clevetire, ocroti, juruția, jivina, s. a., era de alta parte; lustre (cerca), imperă, vultu, contentu, strepitu, sufocă, propina, serbă (sustinere), fulcru, s. a.

Pre catu in metru, pre atatul si in strofe n'a produsu si a cultivat ce-va particulariu. Metrul favorit este cel iambic de 13—14 silabe, pe care l'a cultivat si-i-a datu o gravitate, care este indispensabile in poesi'a imnica si epica, precum vedem acesta chiar la Omoru, că-ci elu a scris imnele totu in metrul Iliadei si a Odiseiei. Celealte metri precum trochaic de 7—8 si 10—11 silabe, nu i-au succesi si mai alesu celu de 7—8 si 10—11 silabe este celu mai puternic. In ambe aceste doue metre mai multu numai s'a incercat tratandu subiecte de mai putenia insemetnat.

In strofa numai raru s'a departatu de cea de patru versuri cu rim'a alternata. Si a fara de acesta numai strofa de 6 versuri, in celu d'antai 4. versuri cu rim'a alternata, si in cele doue d'in urma nemediata, i-a succesi mai bine, care nu este inca intre cutu de nime.

Pentru estetica Muresianu n'a deschis campuri noue elu n'a prestat materiale de insemetnare in acesta directie. Elu a renunțat nu numai la pomp'a poetica, dar' si la arta poesiei. Elu a mai voit a fi intlesu numai decatul si imediatul de popor, de catu a se inalta si ascunde in regium, unde numai dupa tempuri se descinda la preceperea lui.

Elu a preferit a exprime dorerile, dorintele, si sperante, in scurtu, sentimentele natiunei sale in compozitii simple, rapsodice, cari aprindu, si tienu in o agitatie continua, si cari tote in opere asiediate cu maiestrie si tratate sistematice in lungu si in latu, numai tardiu devin intelese de popor, si multu mai tardiu si-manifesta apoi influența lor.

Totu tempulu are unele cerintie particulare, a caror satisfacere este indispensabile. Una d'in aceste cerintie este pe tempulu lui Muresianu, si este si in diu'a de asta-di, că tebuie se existe unu spiritu, unu geniu, care prin schintie prin radiele date lui de susu se apinda spiritele d'in giurul său, se le tienă in o continua agitatiune si neincetata se impinge spre o tinta mai inalta.

Acestu geniu d'in fericire n'a lipsit romanilor si odata, er' in tempulu celor mai amare incercari, cu deosebita romanii de sub Austri'a, clu a fostu incorporat in Barnutiu si Andreiu Muresianu.

Astu-feliu noi vomu astă in Andreiu Muresianu multu unu tramișu providential, decatul unu poetu.

b) A se ingriji pentru desvoltarea poterilor fisice si a sajtorii materialminte.

II. Membrii.

§. 4. Societatea custă d'in studinti de natiunalitate româna.

§. 5. Membrii sunt ordinari si onorari.

§. 6. Membrii ordinari potu fi studintii romani de la institutii mai inalte de invietamentu d'in Vien'a.

§. 7. Primirea in societate se face la recomandarea unui membru ordinariu, dupa propria inscriere in „Albulu“ societăti, respectivulu devine membru ordinariu.

III. Drepturile si detorintele membrilor.

§. 8. Fia-care membru ordinariu are in adunările societăti:

a) Dreptu de votisare;

b) A face propunerii, cari se tienu de scopulu si inaintarea societăti;

c) Dreptulu de a recumenda membri noi;

d) Elu are dreptulu de alegere activu si pasivu;

e) Dreptulu de a se informa despre protocolulu siedinței societăti in presinti'a secretariului;

f) De a introduce ospeti in adunările societăti.

§. 9. Fia-care membru ordinariu se obliga

a) A impleni d'in partea sa cele espuse in §. 3, 4;

b) De a remană ca membru alu societăti celu pucinu nu anu scolastecu;

c) De a solvi la intrare in societate tacsa intrarei de florin u val. austr. si una tacsa lunaria de 50 cr.

d) A corespunde preste totu conscientiosu determinatiunilor statutelor.

§. 10. Unu membru, care dupa repetit'a provocare, nu respunde determinatiunilor statutelor, se va privi că nu mai face parte d'in societate; membrii, cari in unu sestru nu s'au tienutu de societate, sunt a se consideră, la sa de reintare, ca membri noi.

§. 11. Membrii ordinari, cari si-au terminat studiile in fiera devinu membri onorari; societatea inse pote denumi membrii onorari si alte persone, cari ajuta prosperarea societăti.

§. 12. Membrii onorari sunt indrepatatiti a participa la adunările societăti, au inse numai votu consultativu.

IV. Adunările societăti.

§. 13. Adunările societăti sunt ordinarie si estra-ordinarie.

§. 14. Adunările ordinarie se tienu de doua ori in luna, una in sambat'a de antâiu dupa 1. si 15. a fia-carei-a lunc, 17 ore ser'a.

§. 15. Adunare estra-ordinaria se va conchiamă prin presinti'a resp. vice-presedinte in casuri ponderose, pre bântu confusii alu senatului.

§. 16. In fia-care adunare vinu la ordinea dñlei:

a) cetirea protocolului adunarei trecute;

b) pertractarea propunerilor eventuali;

c) predarea operatelor literarie, declamatiuni si alte evenimente.

§. 17. Propunerea, care are a se pertrâctă, trebuie să fie înaintata celu pucinu de 5 membri si predata presedintelui.

§. 18. Fia-care membru, care voiesce a vorbi la propunere ce a se desbate, se insinueaza in scrisu la presedinte, d'ar mandu, că voiesce a vorbi pro sau contra.

§. 19. Presedintele dă vorbitorilor cuventulu, dupa ordinea care s'au insinuatu; cere propunatorului cuventu, patru motivare propunerei sale, apoi este mai antâiu a-i se luu cuventulu; asemenea are elu si cuventulu d'in urma.

§. 20. Vorbitorulu are a se tienă strinsu de obiectul debaterii, la d'in contra presedintele are dreptulu a-lu face scrisu la ordinea dñlei si dupa doue provocări a-i luu cuventulu.

§. 21. Vorbitorulu are a se abstieni de expresiuni ofensive, vatematorie si necuvenintiose; folosindu-se elu de aceea, atunci presedintele are detori'a a-lu admonia si la casu de repetire de a-i luu cuventulu.

§. 22. Neci unui vorbitoriu nu e permisu a fara de reacții personali si observatiuni la ordinea dñlei a vorbiti de cea si acea propunere mai multu de doue ori.

§. 23. Spre a se potă aduce decisiuni valide trebuie să presinti'a 2/3 d'in numerulu totalu alu membrilor.

§. 24. Decisiunile adunarei se facu prin majoritate relativă voturi.

§. 25. Membrii absinti se consideră ca intielesi cu decisiunile aduse in adunările societăti.

§. 26. Votarea se face de regula, prin scolare si siedere.

§. 27. La una majoritate dubia urmează votisare nouă in numerarea voturilor.

§. 28. Presedintele anuncia adunarei resultatulu votarei a fia-carei-a propunerii.

§. 29. Presedintele are dreptulu a vorbi la fia-care propunerii.

§. 30. Inchiderea adunarei urmează dupa determinarea omiei de dñ.

§. 31. Despre lucrările ivite in fia-care adunare, cătu si spre propunerile facute si decisiunile aduse, se porta unu protocolu, care trebuie să fie subscrisu de presedinte si de secretariu.

V. Conducerea societăti.

§. 32. Societatea are unu presedinte, vice-presedinte, secretariu si unu senat constatatoriu d'in 4 membri.

§. 33. Pre membrii conducatori i alege societatea d'in midilocul său, pre unu semestru scolasticu, prin voturi secrete, cu majoritate absoluta.

Alegerea se poate face numai fiindu presinti 2/3 d'in numerulu totalu alu membrilor.

§. 34. Presedintele, resp. vice-presedintele, conchiamă si conduce adunările societăti si ale senatului si reprezinta societatea in afara.

§. 35. Senatul societăti custă d'in patru membri sub conducerea presedintelui resp. vice-presedintelui.

§. 36. Presedintele conchiamă dupa impregiurări senatul a se consulta despre afacerile societăti; de regula inse numai una data in luna.

§. 37. Senatul are de a grigi pentru observarea statutelor si conservarea actelor societăti, elu are să duca in indeplinire decisiunile societăti si a controlă avearea ei.

§. 38. Senatul e responsabile societăti pentru tote lucările sale.

§. 39. Membrii senatului potu luă cuventu; nu voteaza inse in lucruri, in cari ei sunt responsabili.

§. 40. Casierul are de a incasă tacsele contribuite de membri, de a se ingriji pentru avea si de a impartasi adunarea in tota luna starea acelei-a.

§. 41. Secretariul are de a duce protocolulu societăti si a grigi de „Albulu“ ei.

§. 42. Societatea are „Albulu“ ei, unde-si inseriu membri numele loru.

§. 43. Publicatiunile, cari atingu societatea, au a fi subscrise de presedinte si secretariu, si provediute cu sigilulu societăti.

§. 44. Inscriptiunea sigilului suna: „Sig. soc. lit. soc. România“, adeca: „Sigilulu societăti literarie-sociali România“.

§. 45. Certele, cari s'ar nasce d'in corelatiunile membrilor, le decide definitivu unu arbitru constatatoriu d'in trei membri, alegandu-si fia-care parte litiganta căte unul, er' unul fiindu alesu de societate d'in plenul său, ca presedinte.

VI. Avearea societăti.

§. 46. Avearea societăti custă d'in tacsele de intrare, luanarie si d'in sumele contribuite d'in partea membrilor onorari.

§. 47. D'in avere sunt a-se acoperi spesele societăti si a se ajută membri lipsiti.

VII. Dissolvarea societăti.

§. 48. Dissolvarea societăti se intempla cu consensulu tuturor membrilor; sunt inse trei votanti pentru sustinerea ei, atunci nu se disolve.

§. 49. La casu de dissolvare avearea societăti se imparte fondurilor celor trei Asociatiuni pentru cultur'a si literatur'a poporului romanu, adeca: a Transilvaniei, Banatului si a Bucovinei, in parti egali.

§. 50. Modificatiuni in statute se potu face numai in presinti'a a 2/3 a tuturor membrilor societăti si cu majoritate absoluta de voturi. Proiectele pentru modificatiuni in statute, trebuie să fie subscrise celu pucinu de cinci membri de facia.

Nr. 12,247.

Vediutu!

De la locutentint'a c. r. a Austriei inferiore

Vien'a, in 25. Aprile 1868.

Locutentintele ces. regiu:

(L. S.)

Chorinsky, m. p.

Publicatiune.

In tenorea decretului inaltei Locotienintie c. r. a Austriei inferiore dñ 25. aprile 1868 nr. 12247, prin care societatea literaria sociale „România“ este legitime recunoscuta si in urm'a apelului emis de organulu concrediutu cu conducerea provisoria a societăti dñ 4. maiu a. c. societatea „România“ in adunarea sa d'in 8. a 1. c. s'au constituit legalmente definitiv.

Personalulu conducatoriu alesu pre bas'a statutelor conformu §§. 32 si 33 se compune d'in urmatorii membri:

Presedintele: Aronoviciu, medicinist;

V.-Presedintele: Gheorgiu Rusu, jurist;

Senatori: Basiliu Rateu, medicinist,

” Const. Moisilu, aud. de fil.

” Nicolau Olariu, jurist,

” Nicolau Peligradi, technicu,

Secretariu: Paulu Tancu, aud. de fil.

Casieriu: Michailu Teodoru, technicu.

P. T. DD. onoratori, colegii si amicii, cari voru binevoi a onora societatea nostra cu scrisori, care cadu in sfer'a si afacerile ei, binevoiesca a le adresă: Societati „România“ la universitate.

Vien'a in 10. maiu 1868.

Pres. C. Aronoviciu,

st. de med.

Paulu Tancu,

h. t. secret.

ROMANIA.

Responsulu lui J. Brătianu la interpelarea lui Carpu.

D-lor, sciu, că cestiunea, său mai bine cestiunile ce le au radicatu d. Carpu, o să fie relevate de mai multi si o să fie judecate, si nu numai judecate ci osandite de Camera si de tier'a intrega.

Am luat cuventulu, numai ca să incep discutiunea, finindu-ca regulamentulu cere ca ministrul să respunda indata, si pe urma Cameră otresce daca trebuie să se continue discutiunea său să se curme, si sum incredintat, că Cameră n'o va curmă.

Onor. d. Carpu a dispus suindu-se la tribuna, că nu vine să facă o cestiune ministeriale. Mai antâiu, n'avea trebuintia să ne-o spue; fiindu-că onor. d. Carpu d'in fericirea acestei Camere si a tierei n'are majoritatea, si mi se pare, că de mai multe ori chiaru parte a aceea d'in care se crede, că face parte, a respinsu ori ce solidaritate, celu pucinu cu cuvintele domnului.

(O voce. Ve insielati.)

Procesele verbale suntu de facia, ca să vedeti, că acea parte a protestat cu am dispus, că d. Carpu este organul ei, si mi-a dispus, că am facut presupunerii inuste pentru dens'a....

(Una voce. N'am vediutu.)

Suntu procesele verbale.

Prin urmare d. Carpu n'avea nevoie să spue, că nu vine să facă o cestiune ministerială, fiindu-că, de-si ar avea dorința, dar n'are putința. Nepotendu dar face altu ceva d-lui si-a datu o misiune mai inalta, pe care, de candu a ajutat onore să intre in Camera, si a implinit o cu multa conștiința. Aceea misiune este de a radica, de a revolta nu numai poterile cele mari ale Europei contra noastră, dar chiaru opinionea publică europeana. Acăsta a fostu misiunea d-lui, si constat, că o urmaresce cu multa starută, dar credu că cu multu patriotismu. — (Aplause.)

Onor. d. Carpu a dispus, că eu, venindu la potere si ne avandu si in partea cea-lalta de pesto Milcovu o partita româna, am voitutu ca cu orii ce midiloci să-mi alaturu omeni, ca să spotu si acolo să am unu radim.

D-lor, eu nu mi-am permis nici odata, si nimene, potu să dicu, d'in acăsta camera nu si-a permis, ca la tribun'a Camerei să dea partidelor si guvernului calificări de acelea, pe care si-le potu permite numai diariile, si mai cu osebire diariile cari se respectă forte pucinu, (aplaus.) Inse d-lor, am cautat d'in tote poterile mele si voi ca să caute cătu voi inca unu dramu de susfletu in mine, să unescu in giurul trobilor tutu partile, tote elementele, totu ce traieste in România. Nu m'am aratat ostile de cătu numai acelor'a, cari s'au pus in unu modu fătăsii contra regimului care, astă-dată doamne in România; incolo am facut si facu apel la tote fractiunile, la toti individii d'in România, ca să conlucrez la intarirea si marirea tierei. Sive rogu pe d-v. totii că să declarati daca am fostu ostile vre unuia, numai pentru ca a facut parte d'in cutare său cutare partita in trecutu, fătăsii său ascunsu....

O voce. Nu este exactu, o negu.

D. Ministrul de Interne. Se radica unu glasu care dice: negu. Acelu glasu inse, d'in norocirea d-lui si a mea, nu este de cătu unu echo, fiindu că nu se află in tiera si n'a potut să constate acă... (Acea-si voce: Negu inca odata si glasulu acelui este alu d-lui D. Sturza). Nu te-ai aflatu facia ca să poti constata, prin urmare nu poti fi de cătu unu echo alu acelor'a, cari te-ai incunguratu. (D. Sturza: Nici de cumu.) Unu regime nou, in tote părțiile, are multe dificultăți de a să stabili, de a prinde radicini, asă in cătu să nu mai pota fi nici o-data pus in pericol, nu numai de susflarea d'in intru, d'ar nici de ori-ce susflare cari potu veni d'in afara. Nu numai intr'o națiune mica, dar' in chiaru națiunile cele poternice, regimile nove au intimpin

D. Carpu mi-a dîsu, că am facutu o specula politica, dibace, d'in cestiunea Israelitilor; onor. D. Carpu a adaoșu că înaintea venirii mele la potere, cestiunea acéstă nu essistă in Romani'a. Numai acei ce nu traiesc cu anima și cu sufletul in Romani'a, numai aceia potu dîce asemenei cuvinte (aplause prelungite, bravo.) (D. Carpu. Am dis'o să o mantienu.) —

Eu, d-loru nu voiu dîce ca D. Carpu candu s'a suitu la tribuna, că vorbeseu in numele națiunii, ci dîcu că am convingerea, că națiunea intreagă va respunde, cum am respunsu eu adi (aplause.)

Candu s'a pusu in Constitutiune egalitatea drepturilor politice fără deosebire de cultu, cine era la putere? cine avea ministeriul de Interne si Prefectura Politiei? — Agintii mei? instrumentele mele? — Cine a agitat cestiunea Israelitilor? amicii mei? — A dîsu dlu Carpu că atunci a aparutu acăsta cestiune intr'unu modu incidentale numai, că nici că s'a bagatu de sema. Mi se pare din contra că atunci a fostu o furtuna mare, care a deramatu unu templu. — Daca dar poporatiunea a ajunsu acolo, cauza este că era o nevoie pe care a sploatat-o atunci acel ce au redicatu furtuna, precum o sploatatu asta di dvostra.

N'asiu fi voită, dloru, ca să vorbescu astă-di d'acesta cestiune, nu credu că ar fi oportunu. D. Carpu a pusă cestiunea asiă, în cătu sum nevoită a vorbi pentru că nu voiescă ca efectulu, ce și-a propusă d. Carpu a face în Europa, să se producă. Să-mi permiteti dar să analiză să eu cestiunea Israe-liloru căre a devenită astă-di o cestiune Europiana, gratia unor cări au plecatu d'in unu sentimentu esagerat, dar sinceru națiunale, și altoru cări au pornită d'in unu sentimentu de egoismu atât de poternicu, în cătu nu se feresce nici chiaru d'a ucide națiunea romana.

Sciti că Romani'a a fostu tiera cea mai toleranta chiaru in secolii cei mai obscuri. Cu toto aceste-a mai deuna-di unu strainu ni dîceă : „de ati fi poternici ne-atii, frige pe toti.“ I-am respusu că natiunea romana n'a făptu nici unu omu si că asin dorî ca si cele-l-alte natiuni să pota dîce totu astu-felu.

Da, națiunea noastră a fostu toleranta și ospitaliera în toate epocele; și chiaru în acele tempuri, în cari, după cum dîceă eri d. Lahovari, cuventulu strainu era siuonim cu inamicu. Romanii au avutu sentimentulu de infrătire, care a opri tu d'a se asiediă în România acelu despotismu feudal, care a apesatu Europa secole intregi, de și încercări de emancipare nu i-au lipsit nici odata.

La noi strainii au fostu primiti cu bratiele deschise. — Acést'a insă nu potea espune o națiune a devenită prada unui sentiment național și aceia cari dîscu că, dacă deschidem portile strainilor, ei ne voru sugrumată, nu au dreptate. De către a devenită prada unui reu, cauza nu este semnificativă de tolerantia la națiunii, după cum se dice. Cauza este că pana mai deunadi România erau împărțite în clase: era clasă a privilegiatilor adesea biurocratice și apoi clasă a birnicilor. Altă clasa nu mai există: totuști omul, care nu era boier, era la discrețiunea aceluia ce avea biciul în mana; astfel negociațiilor celu mai însemnat potecă să fie palmuit de celu mai misericordios de boier. Ei bine cum potecă dar tineri născuți la noi, când era alipit pamentului, chiar de ar fi potrivit să scapă de acelu clese ce-lu strință, cum ar fi potrivit, să cuteze să face negociații, cându-se să fie la discrețiunea privilegiatilor. De aici dar a rezultat, că nu mai

Cursurile hartiilor la burs'a de Pest'a in 15 mai.

	Vend.	tien.
a le Bancei comerc. de Pest'a	650	655
" " si industriale	194	196
" " industriale de Pest'a	235	238
" Institut. de Cred. ung.	80	80½
Actiunile casei de pastr. pestane	1440	1490
" budense	415	420
" Societ. morei art.	1280	1285
" morei vapor. „Panonia.“	1620	1640
" I. mor. vap. de Budapest	730	735
" Asiediam. fabric. in Bud'a	390	395
" mor. vap. „Concordia“	790	800
" mor. vap. regesca	500	510
" mor. vap. priv. de Segedinu	610	625
" rafin. de spiritu	554	556
" I. Societ. ung. de asecur. gener.	675	680
" Societ. asecur. „Panonia“	228	230
" " " " „Patria“	212	214
Actiun. Tunelului	78	80

Preturiile granelor niște de Pest'a, în 15 mai.

	Greutatea in pundi.	Pretiul me- surei.
Grau	de 83 p.	5.30 5.40
"	" 84 "	5.40 5.50
"	85	5.60 5.80
"	86	5.90 6.—
"	87	6.15 6.25
"	88	6.35 6.45
Mestecatu	—	— —
Secara	78—80	3.70 3.85
Ordiu	66—68	2.40 2.55
"	68—70	2.15 2.35
Ovesu	45—47	1.63 1.68
Porumbu (Cucurudiu)	80	— —
Fasole (noua)	—	5.— 5.40
Meiu	—	3.— 3.20
Rapitia	—	5.75 $\frac{1}{2}$ 6.—
"	—	5.60 5.80

remancă pentru comerț și industria o singura clasa de oameni, adică strainii cări erau protegiati, căci aveau patenta de suditi. (Va urmă.)

Noutati Straine.

FRANCPA. Situațiunea Algeriei devine totu mai amenintatoare. Uciderea unui pruncu francez prin arabi a datu ansa poporului, să făca tumulte și demonstrații diurnalele pretindu desarmarea indigenilor și ceru să li-se opresca a portă cutite la brâu. Intre alte cercușări esecutarea pretensiunii acesteia aru fi causat lupte crâncene intre indigeni și francesi, în prezent înse arabii sunt tempiti și retrasi, celu putin nu se aude nimicu de resculări; altcum casulu acesta e numai singuratu și aru fi forte gresită a-lu aserie intregului popor Foiele de scriu situațiunea Algeriei cu colori forte negre, ne-gotiu langediesce, porturile sunt pline de bucate, dar speculațiunea nu poate luă nici unu aventu, pen-tru că lipsescu bauii.

In corpulu legalitativu au inceputu desbaterile despre libertatea comerciului; tote partidele se pregatesc pentru lupta parlamentaria, de la a carei rezultatul depinde sortea momentoselor interese ale tieri. Regimul sustine sistemulu comerciului liberu, introdusu in Francia de unu dieceniu in coce. Cu privintia la acesta cestiune face sensatiune mare unu articolu alu diuariului „Constitutionnel“, care se inchiaia cu urmatoriele: „Noi vomu fi cei d'antâiu, cari vomu pretind de la regimul measurele necesarie pentru perfeptiunarea masinelor nostre, si pentru asurarea sarcinelor, ce apesa industri'a nostra; dar mai departe nu vomu merge nici unu pasiu. Celu ce se opune libertatii comerciului, acela se lupta nu numai in contra economiei bune de statu, ci si in contra politicei bune, care tiene in vedere interesul massei poporului, — Cu aceasta ocazie se pot mandri regimulu, a vedea pre partea sa tota partiul' liberala.“

ANGLIA. Siedint'a parlamentaria d'in 7 l. c
éra a fostu viforosa. G'aldstone a asternutu intr'o cu
ventare scurta resolutiunea a dou'a. Hardy ministrul
de interne dechiara, că ministeriul nu voiesce a
produce nici o disputa, ci se va retinè cu partit'a sa
d'impreuna, de la consultare si votu asupr'a acestei
resolutiuni. Deci resolutiunea s'a primitu fără vr'o
disputa. Atunci luâ cuventulu Aytoon si proiectâ, ca
averile basericesci d'in Irlandia, ce se voru secula-
risă, să nu se intrebuintieze spre scopuri catolice.
D'in acestu proiectu s'a nascutu o disputa infocata
si sgomotu cumplitu. Disraeli si cei-a-lalți ministri
au parasit ușa, ca să nu fia de fatia la votare, si
nu s'au rentorsu pana candu au audiu, că proiectulu
lui Aytoon a cadiutu. Disraeli reocupandu-si locul
incepù a face imputari lui Aytoon, pentru că l'ar fi
batjocurit, candu a parasit ușa. Dup'aceste Grene
propune, ca averile seculare d'in Irlandia să nu

Cursurile la Burs'a de Vien'a, in 13 maiu a. c.